

Inhoud

Disselingen	blz. 19
Etienne De Meester	
Maria Sophia Durinck (1779-1830) en de Boerenkrijg	blz. 20
Piet Van Bouchaute	
Kroniek 1984	blz. 29
Etienne De Meester	
Overledenen 2012	blz. 30
André Bal & Etienne De Meester	

Schenkingen:

Luc Van Damme: bidprentjes

Christiane Vercauteren: de 12 nummers van "Sportrevue", een uitgave van de Sint-Niklase Sportraad

Ons archief in de bovenzaal op het gemeentehuis
is elke zaterdag toegankelijk van 10u tot 11u30

Sinaïek is een uitgave van heemkring "Den Dissel" en verschijnt 4 keer per jaar.

Archiefbeheer: Etienne Bogaert

Fotoarchief: Georges Tallir, Walter Vermeiren

Administratie: André Verschelden

Samenstelling: Jos Daems

Eindredactie: Annemie Bogaert

V.U. Etienne De Meester, Edgar Tinelstraat 28 9112 Sinaai, Tel. 03 772 41 64

<http://www.sinaaileeft.be/heemkring-den-dissel>

Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronische of andere middelen, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

© Heemkring "Den Dissel" Sinaai

Met steun van de
Vlaamse overheid

Maria Sophia Durinck (1779-1830) en de Boerenkrijg Legende of geschiedenis?

Adolphe Siret: gedreven ambtenaar en schrijver

Adolphe Siret (Beaumont, 15 juli 1818 – Antwerpen, 6 januari 1888), sedert 1857 arrondissementscommissaris te Sint-Niklaas, publiceert in 1869 het merkwaardige verhaal *De heldin van Sinaai, Maria-Sophia Duerinckx in Het Land van Waas*, een vierdelige reeks buitengewone uitgaven van de Oudheidkundige Kring van het Land van Waas. Siret is een eminent figuur.¹ Hij is lid van diverse academische en geschiedkundige genootschappen, onder meer de Koninklijke Academie van België, de Koninklijke Commissie der Monumenten, het Instituut der Provinciën van Frankrijk, de Franse Maatschappij voor Oudheidkunde, de Keizerlijke Academie van Reims, de Oudheidkundige Academie van Madrid. Hij verbaast zich over de gebrekkige belangstelling van de Waaslanders voor hun eigen verleden en erfgoed. Onder zijn impuls wordt op 16 mei 1861 de 'Cercle Archéologique du Pays de Waes' opgericht, de voorloper van de huidige Koninklijke Oudheidkundige Kring van het Land van Waas. Hij wordt de eerste voorzitter, bijgestaan door ondervoorzitters Hendrik Raepsaet en Lodewijk Verest, penningmeester Amedée de Schoutheete de Tervarent, secretaris Lodewijk Hoornaert en dokter Jan Hubert Van Raemdonck als eerste conservator. Op 19 februari 1869 neemt hij ontslag als voorzitter wegens de aanslepende problemen om een Mercatormonument op te richten in Rupelmonde.²

Als leerling van het Collège Notre-Dame de la Paix te Namen heeft Adolphe Siret zich onderscheiden door zijn intelligentie, studieijver, onderzoeksgeest en passie voor kunst en letteren. In 1838 publiceert hij zijn eerste dichtbundel *Les Genêts*.³ De befaamde Franse auteur Victor Hugo vindt één van zijn vroege verzen zo goed dat hij Siret een brief met felicitaties toestuurt. *Rêves de jeunesse*, uitgegeven in 1843, wordt beschouwd als zijn beste lyrische werk. In zijn latere poëzie, zoals de *Chants nationaux*, weerklinkt een vurig patriotisme. Kunsthistorische studies van zijn hand over Rafaël en Rubens en zijn *Dictionnaire historique et raisonné des peintres de toutes les écoles, depuis l'origine de la peinture jusqu'à nos jours* oogsten veel bijval.

In 1849 wordt Siret aangesteld als kabinetschef van de gouverneur van Namen. In een plaatselijke krant schrijft hij in die periode geregeld artikels over schilderachtige plaatsen in deze provincie. Hij is medestichter van de 'Société Archéologique' te Namen en levert talrijke wetenschappelijke bijdragen voor het tijdschrift van die vereniging. Voor zijn *Récits historiques belges* wordt hij gelauwerd door de Belgische regering. In dit omvangrijke boekwerk brengt hij belangrijke gegevens bijeen over de oude en moderne geschiedenis van België, biografieën van beroemde en markante personen, informatie over het ontstaan en de ontwikkeling van steden, abdijen, kastelen, monumenten en gedenkwaardige plaatsen en over handel en industrie. Er volgen nog meer geschiedkundige geschriften, onder meer *Les gloires populaires*, bestemd voor een jong publiek, *Les graveurs belges*, *Les veillées belges*. Van 1859 tot 1887 is hij bovendien hoofdredacteur van het toonaangevende Belgische kunsttijdschrift *Journal des Beaux-Arts et Littérature*. Volgens Joseph Verwilghen, die op de ledenvergadering van 28 juni 1888 een huldetoespraak houdt over de overleden stichter-voorzitter, heeft die in zijn levensloop en activiteiten steeds

blijk gegeven van een diep-christelijke en vaderlandse overtuiging: “[...] *Mr Siret a été un narrateur chrétien, profondément honnête, animé du plus pur patriotisme, n’ayant en vue dans toutes ses oeuvres que de célébrer le bien et le beau, et de faire aimer Dieu, la Religion et la Patrie.*”

Als initiatiefnemer en medeoprichter heeft Adolphe Siret een belangrijk aandeel gehad in het formuleren van de hoofddoelstellingen van de Oudheidkundige Kring. Het gaat vooreerst om een museale opdracht van verzamelen en conserveren: “*De historische en andere merkwaardigheden van het Land van Waas, of ermede in betrekking staande van de vernieling of van de vergetelheid [...] redden en ze in de hoofdplaats van het arrondissement [...] verzamelen, hetzij in origineel, hetzij in kopij. Als merkwaardig worden gerekend: grafstenen, beeldhouwwerken, schilderijen, gravuren, tekeningen, kaarten, penningen, medailles, zegels, meubels, gereedschappen, wapens, handschriften, boekwerken, dagbladen, fossielen, enz.*” De twee overige doelstellingen focussen veeleer op onderzoekswerk en publicaties: “*De historische en oudheidkundige studies aanmoedigen door kampstrijden en andere middelen. Onuitgegeven of weinig gekende dokumenten in het licht [...] zenden, zoals notitiën en verhandelingen over de geschiedenis van het Land van Waas en alles wat er mede in verband staat.*”

In het allereerste deel van de toen nog tweetalige *Annalen van den Oudheidkundigen Kring van het Land van Waas / Annales du Cercle Archéologique du Pays de Waes*, uitgegeven in 1862-1864, levert Siret een extra inspanning om de ambitieuze missie van zijn organisatie te helpen realiseren. Siret schrijft daarin niet minder dan acht verschillende stukken, in het Frans (zijn moedertaal). Zijn eerste artikel omvat een algemene bespiegeling over de Wase regio: *Le Pays de Waes considéré au point de vue de l’histoire, de l’archéologie et des Beaux-Arts*. Daarna komen er beknopte detailstudies over Rubens’ bezittingen in Zwijndrecht, de muurschilderingen in de kerk van Daknam, schilderijen in de kerk van Nieuwkerken, het klooster van Sint-Gillis-Waas en oude graven in dezelfde gemeente, de kerktoren van Beveren en een verdwenen drieluik. In deel 2 van de *Annalen* (1864-1867) zijn de teksten opgenomen van de toespraken die hij als voorzitter heeft gehouden tijdens de algemene ledenvergaderingen van 23 juni 1864 en 22 juni 1865. In het derde volume (1867-1869) brengt hij nog samen met Lodewijk Hoornaert verslag uit van de werkzaamheden van de Kring in 1867-1868.

Ondertussen is Adolphe Siret gestart met het bundelen van zijn kennis over het Waasland, die hij door zijn ambtelijke functie, zijn vele contacten en zijn navorsingen verworven heeft. In vier opeenvolgende delen van de buitengewone uitgaven van de Kring, in 1866, 1868, 1869 en 1870 gedrukt bij de Sint-Niklase firma J. Edom, verzamelt hij feiten, duiding, beschouwingen en bevindingen over de gemeenten van zijn arrondissement.

Achteraan het derde deel wijdt hij tien bladzijden aan Sinaai (p. 247-256). Daarin hecht hij bijzonder veel belang aan het verhaal van ‘*de Heldin van Sinaai*’, dat hij op p. 250 aankondigt en dat – na een chronologische opsomming van gebeurtenissen – op p. 252-254 omstandig uit de doeken wordt gedaan. In zijn aankondiging wijst hij erop dat deze edelmoedige geschiedenis door hem voor het eerst openbaar gemaakt wordt en dat de heldin “*verdient, om hare menschlievende daad, op den eersten rang gesteld te worden nevens de beroemdheden van het menschedom.*” In de kroniek op de

volgende pagina wordt haar optreden andermaal vermeld bij het jaartal 1799: *“Moord gepleegd op eenen franschen trompetter. Zelfopoffering van Maria Duerinckx.”* Wat Siret precies bekendmaakt, is het best te achterhalen aan de hand van de integrale transcriptie van de originele gedrukte tekst. In een enkele voetnoot geeft hij nog de bijkomende toelichting dat hij dank zij de Sinaaise gemeentesecretaris P. Lecocq deze ‘episode’ heeft leren kennen.

Het relaas van Durincks heldendaad

Onder de titel *De heldin van Sinaai, Maria-Sophia Duerinckx* schrijft Siret:

“Wij zijn gelukkig in tijds gekomen om aan de vergetelheid een feit te ontrukken, dat begon tot den staat van overlevering te verflauwen, en echter verdient aan het nageslacht bekend te blijven. Wij hebben het vernomen uit den mond van verscheidene ouderlingen, die gezien hebben hetgeen wij gaan verhalen. Geen dagblad, geen geschrift uit dat tijdstip heeft de geheugenis van de heldin van Sinaai bewaard. Dat dit boek, voornamelijk geschreven om in het hart dergenen die het lezen zullen, de liefde voor vaderland en deugd te onderhouden, voortaan, zorgvuldig aangeteekend, de titels van eene eenvoudige dorpsdochter op aller bewondering en eerbied beware.

Gedurende de fransche bezetting, was er in 1798 eene compagnie fransche soldaten ingekwartierd te Sinaai. Elkeen weet dat onze vlaamsche bevolkingen tegen de fransche overheersching eenen weerzin hadden, waarvan ongelukkiglijk de vurigheid en kracht door menig bloedig voorval bewezen werd.

De trompetter der te Sinaai liggende compagnie, eens over de dorpsplaats gaande, werd aangevallen en vermoord. Men weet niet of eenig geschil tusschen hem en eenen inwoner van Sinaai ontstaan was, of dat hij door sluipmoord omhals gebracht werd. Zooals men wel denken kan, was wraak de eerste gemoedsstemming van de gezellen des trompetters; doch hetgeen ongetwijfeld aan de behendigheid en voorzichtigheid des officiers moet toegeschreven worden, had de zaak voor dit oogenblik geen gevolg. De compagnie vertrok en van dit droevig voorval werd geen gewag meer gemaakt.

Eenigen tijd nadien verspreidt de schrik zich in de gemeente. Een gansch bataljon was op de baan gezien geweest, en het gerucht loopt dat het de Franschen zijn, die, om de moord des trompetters te wreken, Sinaai te vuur en te zwaard komen stellen. Het bataljon wordt op de grote plaats geschaard, en na eenige oogenblikken verklaring, doet de kapitein Pers aan de vereenigde overheidspersonen geheel de uitgestrektheid kennen der wreede plicht, die hem is opgelegd: er is spraak, inderdaad, van voldoeni[n]g te geven aan het fransche leger, te recht verbolgen over den moord der zijnen. Welk slach van wederwraak moest er genomen worden? Nooit heeft men het geweten, maar zij moest schrikkelijk zijn, te oordeelen naar den angst, waarmede schielijk de inwoners van dit volkrijk dorp, dat toen ruim 3000 zielen telde, bevangen werden.

Gedurende eenige uren heerschte eene onuitsprekelijke benauwdheid. Kapitein Pers, door de gemeenteoverheid uitgenoodigd om de grondslagen te leggen eener overeenkomst, die echter niet mogelijk scheen, was ten huize gegaan van den landbouwer Duerinckx, rijk man, die invloed bezat en in zekere gunst stond bij het volk. Terwijl, bleek van schrik, de overheidspersonen en Duerinckx trachtten te bemiddelen en hun dorp tegen de gruwelen der bedreigde wraak te beveiligen, terwijl kapitein Pers het bevelschrift, dat hij ontvangen had, vertoonde, en scheen met tegenzin de uitvoering der afgrijselijke bevelen, waarmede hij gelast

was, te vertragen, ging de deur open en een meisje, schitterend van schoonheid, verscheen op den dorpel.

Het was de dochter van Duerinckx, die, 19 jaar oud, nauwelijks uit de kostschool was naar huis gekeerd. Plechtstatig, eenvoudig en treffend viel zij voor den kapitein op hare knieën en zegde hem, met die onbeschroomdheid die uit rechtzinnigheid voortkomt, dat, moest er een slachtoffer zijn om het dorp te redden, zij bereid was haren persoon en haar leven ten pande te stellen.

Dit offer werd gedaan zonder de minste hoogdravendheid, op de natuurlijkste wijze, maar met eene plechtige statigheid, die aan de omstandigheid eene gansch bijzondere verhevenheid ontleende. Men zal den aard van dit tooneel, waardig eenen dichter in geestdrift te brengen, beter kunnen beseffen dan wij het kunnen uitdrukken.

Kapitein Pers, van wien de gestrengheid diens tijds eenen beul ging maken, kon dit schoone meisje, dat zich zelven ten offer gaf voor de redding van allen, voor zijne voeten niet geknield zien. Met verdoken ontsteltenis hielp hij haar opstaan, verliet het huis van Duerinckx, gebod zijne soldaten de geweren te midden der groote plaats in rot te stellen, voedsel te gaan nemen bij de inwoners, zonder hun de minste beleediging toe te brengen; daarna naar Sint Nikolaas terug te keeren, zich wachtende iemand te kwellen of een schot te schieten.

Des avonds van denzelfden dag keerde de kapitein, in diepe gedachten verzonken, aan het hoofd zijner legerbende terug, ging zijn kwartier vervoegen, en eenigen tijd nadien begaf hij zich alleen bij Duerinckx, en vraagde den vader de eer echtgenoot van de verhevene Maria te worden.

Den 20 Mei 1799, trouwde Claudius Pers, kapitein der 8ste compagnie van het 2de krijgsbataljon, 48ste halve brigade linievoetvolk, gestationneerd te Sinaai, geboren te Masillac (Ardèche) in 1766, te Sinaai met Maria-Sophia Duerinckx, geboren den 17 September 1779, dochter van Andreas-Bernardus en van Barbara-Theresia De Smet.

Hun nageslacht was talrijk. Er werden uit dit huwelijk geboren elf kinderen, waarvan verscheidene nog leven. Maria stierf den 15 Februari 1830, in den ouderdom van 51 jaar, en Claudius keerde naar Frankrijk terug.

Alle opheldering schijnt ons overbodig. Maria Duerinckx is eene edele en heilige figuur, zoo waardig als degene der oude tijden. Laat ons hopen dat de gemeente Sinaai eens zal begrijpen dat de uitzonderlijke eer van eene zoo groote en zoo zuivere geheugenis te bezitten, haar verplicht die op bijzondere wijze te vereeren. Het is geen bronzen noch marmeren gedenkstuk, dat de gemeente aan het ootmoedig en schoon boerenmeisje moet oprichten, neen, maar dat zij het feit vereeuwige met op het huis der heldin het opschrift te laten plaatsen:

**HIER HEEFT MARIA-SOPHIA DUERINCKX
DE GEMEENTE VAN DE WRAAK DER FRANSCHEN
GERED IN 1798.**

*Roem en eerbied aan hare gedachtenis.
Het erkentelijk Sinaai."*

Verwarrende genrevermenging

Arrondissementscommissaris Adolphe Siret vertelt bovenstaand verhaal niet echt uit eerste hand. Hij is erop attent gemaakt door de gemeentesecretaris van Sinaai en

heeft het naar eigen zeggen verder geverifieerd door mondelinge interviews bij enkele bejaarde dorpsbewoners, die het gebeuren nog zelf zouden hebben meege- maakt. De namen van deze respondenten zijn niet vermeld, wat enige argwaan kan opwekken. Aangezien de hele geschiedenis gesitueerd is in 1798 – het jaartal komt tweemaal voor in de tekst – moeten deze getuigen toch al 75 jaar of ouder geweest zijn om nog een levendige persoonlijke herinnering te hebben aan de feiten. Het is best mogelijk dat deze anonieme informanten gewoonweg voortverteld hebben wat hen door familie, burens of kennissen is overgeleverd. De bronnen waarop Siret steunt, zijn dus allesbehalve betrouwbaar.

Het is ook vreemd dat er geen enkel geschreven of gedrukt document van 1798 of omstreeks die tijd te vinden is dat gewag maakt van deze blijkbaar toch vrij spectaculaire gebeurtenissen. In zijn eerste paragraaf geeft de schrijver toe dat hij daar inderdaad geen spoor van gevonden heeft. Annemie Bogaert heeft bij haar onderzoek van bakker Geubels' kroniek over de Boerenkrijg te Sinaai eveneens vastgesteld dat deze man over de affaire Durinck-Pers niets opgetekend heeft.⁴ Zij ziet opmerkelijke gelijkenissen met andere anekdotische liefdeshistories uit de Franse tijd, zoals de geschiedenis van de charmante blondine Amelberga Truymant uit Stekene die genade verkrijgt voor haar medeburgers en met de zoon van de generaal trouwt.

Sirets stijl en taalgebruik is wijdlopijg literair en heeft een ietwat romantiserend of pathetisch karakter. Daardoor wordt het gebrek aan duidelijke en concrete informatie enigszins verdoezeld. De zakelijke gegevens die hij weergeeft, zijn vrij summier. Zij kunnen in beknopt bestek samengevat worden:

- een soldaat van het Franse bezettingsleger wordt anno 1798 op de Dries van Sinaai gedood;
- enkele dagen na dit voorval komt een bataljon onder leiding van kapitein Pers hiervoor vergelding eisen;
- de gemeentelijke overheid probeert vergeefs een dreigende wraakactie af te wenden door een overeenkomst te sluiten;
- wanneer deze poging mislukt, gaan beide partijen te rade bij de rijke landbouwer Durinck;
- diens negentienjarige dochter knielt voor de kapitein en zegt dat zij haar leven wil offeren om haar dorpsgenoten te redden;
- de kapitein is onder de indruk van het meisje en haar moedig gebaar; hij beveelt zijn manschappen om voedsel te halen bij de Sinaainaren, zonder hen kwaad te berokkenen;
- de Franse compagnie trekt zich 's avonds terug;
- kapitein Pers keert enige tijd later terug naar Durinck en vraagt hem de hand van zijn dochter;
- Claudius Pers en Maria Sophia Durinck trouwen op 29 mei 1799 en krijgen een kroostrijk gezin;
- Maria Sophia Durinck overlijdt op 15 februari 1830 en haar echtgenoot keert naar Frankrijk terug.

De auteur stelt Maria Sophia voor als een heilige vrouw. Zij wordt beschreven als het volmaakte toonbeeld van christelijke deugd, nederigheid en dienstbaarheid. Haar innerlijke schoonheid wordt weerspiegeld in haar fysische bevalligheid. Als vroom katholiek heeft Siret de uitdrukkelijke intentie om een soort plaatselijke

verering rond haar tot stand te brengen. Aan het slot van de eerste alinea vindt hij daar geen doekjes om: de 'eenvoudige dorpsdochter' verdient de 'bewondering en eerbied' van allen. De suggestie om een gedenkplaat aan te brengen aan haar woning wijst eveneens in die richting.

De combinatie van een vrij vaag gehouden, weinig onderbouwd en niet nauwkeurig gedateerd feitenrelaas en het expliciete streven naar een soort idolatie zorgt voor verwarring. Ongetwijfeld bezit het verhaal wel enig waarheidsgehalte. De inlichtingen over het huwelijk en het nageslacht van Pers en Durinck worden bijvoorbeeld door de akten van burgerlijke stand bevestigd, zoals straks zal blijken. En dat Sinaai in oktober 1798 in de maalstroom van de Boerenkrijg is terechtgekomen, is eveneens bekend. Maar de overheersende indruk blijft dat Siret twee genres door elkaar heeft gehaspeld: geschiedschrijving en proeve tot legendevorming. Aangezien beide aspecten door elkaar verweven zijn, is het thans ondoenbaar om *Wahrheit* en *Dichtung* uit elkaar te halen.

De kunstgreep van De Potter en Broeckaert

Hoewel Adolphe Siret de kennismaking van kapitein Pers en Maria Sophia Durinck niet precies gedateerd heeft, hebben Frans De Potter en Jan Broeckaert dat wel gedaan in hun *Geschiedenis van de gemeenten der provincie Oost-Vlaanderen*.⁵

In het derde deel van de reeks over het arrondissement Sint-Niklaas, in 1879 gedrukt bij Annoot-Braeckman te Gent, nemen zij Meerdonk, Melsele, Nieuwkerken, Sint-Pauwels, Rupelmonde en Sinaai onder de loep. Zij besteden heel wat aandacht aan de Boerenkrijg en maken daarbij gebruik van de dagboeknotities van bakker Geubels.

Eind oktober 1798 wordt Sinaai immers een verzamelplaats voor honderden opstandige boeren en burgers die gewapend met pieken, knuppels en jachtgeweren de Franse troepen gaan aanvallen in het Waasland. Op 20 oktober breken deze brigands de kerkdeuren open, luiden de klokken, hakken de vrijheidsboom op de Dries om, stelen en verbranden de *registers uyt het weth huys*. De week daarop vallen er doden bij confrontaties in het centrum van Sinaai, Zwaanaarde en de omgeving van Sint-Niklaas. Op zondag 28 oktober 1798 komen circa duizend Franse soldaten Sinaai binnengemarcheerd: zij hebben het bevel gekregen om het dorp plat te branden en de inwoners te vermoorden. Door de diplomatische tussenkomst van oud-meier Verberckmoes krijgt het dorp evenwel gratie, nadat het erin geslaagd is om binnen de 24 uur 200 gouden muntstukken, enkele zakken tarwe en koren en circa tweehonderd hemden te leveren. Op 10 november worden de Sinaainaars manu militari gedwongen de planting van een nieuwe vrijheidsboom bij te wonen. In december 1798 moeten de boeren hun geweren inleveren bij de Franse commandant in de kerk. Zij worden er meer dan twaalf uur opgesloten en zijn er getuige van de alcohol- en tabaksconsumptie van de Fransen.⁴

De Potter en Broeckaert gaan van de veronderstelling uit dat de ontmoeting van Pers en Durinck heeft plaatsgevonden op 28 oktober 1798. Zij parafraseren daarbij Sirets verhaal en nemen de teneur ervan zonder kritische bedenkingen over: "*Het was, zoo men ziet, dank aan de voorspraak van den oudmeier Verberckmoes dat Sinaai het verschrikkelijke lot ontkwam, uit weerwraak wegens het verzet der boeren en den dood des trompetters, te vure en te zwaarde verdelgd te worden. Het schijnt nochtans dat*

Verberckmoes in zijne poging niet volkomen zou hebben geslaagd, ware er niemand anders uit het dorp tusschengekomen om de uitvoering van het bevel tegen te houden. Deze persoon was, zegt men, de pas uit de kostschool teruggekeerde negentienjarige dochter van eenen welstellenden landbouwer dezer gemeente, met name Andries-Bernaard Duerinckx. De overlevering wil dat de bevelhebber der Fransche krijgsmacht, kapitein Pers, na de hem gedane voorstellen onaannemelijk te hebben verklaard, op het punt was den hem opgedragen last uit te voeren, toen de dochter Duerinckx, schoon als een beeld der oudheid, voor zijne voeten op de knieën viel en hem met eene kloeke, beradene stem voorhield dat, moest er een slachtoffer zijn om het dorp te redden, zij bereid was haren persoon en haar leven te pande te stellen."

"Zooveel edelmoedigheid bij een jeugdig meisje in zulk hachelijk oogenblik schokte het gemoed van den Franschen kapitein, die zich tot medelijden liet bewegen", vervolgen de auteurs. "Zijne ontroering zoveel mogelijk trachtende te verbergen, hielp hij de heldhaftige maagd opstaan en, zich tot zijne soldaten begevende, gebood hij hun hunne geweeren te midden van de dorpsplaats in rot te stellen, voedsel te gaan halen bij de inwoners zonder hun de minste beleediging toe te brengen en daarna naar St.-Nicolaas terug te keeren." De Potter en Broeckaert citeren nog drie paragrafen uit het slot van Sirets tekst en besluiten met woorden van lof voor Durinck en Verberckmoes: "Het is niet te ontkennen dat het overschoone gedrag van Maria Duerinckx, waarbij men evenwel den oudmeier Verberckmoes niet vergeten mag, de gemeente van eene verschrikkelijke verwoesting gered heeft, en onder dit opzicht verdienen beide bij het nageslacht dankbaar herinnerd te worden."

Burgerlijke stand geeft houvast

Met de bronnen die vandaag beschikbaar zijn, is het tot dusver niet meer mogelijk om de historische waarheid met zekerheid te achterhalen. Wel bieden de bewaarde parochieregisters en akten van burgerlijke stand enig houvast. Maria Sophia Durinck is geen legendarisch personage. Zij heeft echt geleefd, is effectief getrouwd met Claude Pers en heeft elf kinderen ter wereld gebracht. Zowel Siret als De Potter en Broeckaert – en ook latere publicisten – spellen haar familienaam verkeerd als ‘Duerinckx’. De Latijnse tekst van haar doopakte luidt als volgt:

*"18^a 7^{bris}1779 baptizavi mariam sophiam filiam andrea / bernardi durinck et barbarae theresiae de Smet & uterq[ue] ex Sinay / conj. hic natam heri vesperi hora 7tima susceptores joannes / Laurentius Durinck et maria jacobae geerinckx / habitantes in hac parochia [?] [sign.]B Durinck dürinck / M J Geerinckx A. S. De Loose coadj."*⁶

De akte vermeldt dat Maria Sophia Durinck op 17 september 1779 om zeven uur 's avonds geboren is, als dochter van Andreas Bernardus Durinck en Barbara Theresia De Smet. Joannes Laurentius Durinck, haar grootvader, fungeert als peter. Maria Jacoba Geerinckx, haar grootmoeder langs moeders zijde, is doopmeter. Maria Sophia is het oudste kind van Andreas en Barbara, die het jaar voordien – op 15 september 1778 – in Sinaai gehuwd zijn. Haar ouders zijn geboren en getogen Sinaainaars. Andreas Durinck is op 26 januari 1750 geboren en overlijdt op 1 juni 1814. Barbara De Smet is een paar jaar jonger: zij is geboren op 4 september 1754 en sterft op 21 april 1811. Zij schenkt het leven aan in totaal negen kinderen, waarvan er één onmiddellijk na de geboorte overlijdt.⁷

Op 10 prairial VII – omgerekend 29 mei 1799 – treedt Maria Sophia Durinck in het huwelijk met Claude Pers. De akte is namens de kantonadministratie van Belsele in

het Frans opgesteld en wordt voorgelezen door voorzitter Jean François Penneman:

“Au Jourd’hui le dix Prairial l’ an sept de la république / française à onze heures du matin, pardevant moi / Jean François Penneman president près l’administration / municipal du Canton de Belcele Département de l’ escaut sont / Comparus au temple de la loi pour contracter mariage d’une / part, Le Citoyen Claude Pers agé de trentedeux ans capitaine / de la huitieme compagnie du deuxieme bataillon de guerre / quarantuitieme demi-brigade infanterie de ligne stationnée / en la commune de Sinay département de l’ Escaut fils de / feus Claude et de anne Caulier, d’ autre part marie / Sophie Duerinck agée de dixneuf ans trois mois fille / d’ andré Bernard et de Barbe therese de Smet brasseur / domicilié en la dite Commune de sinay, lesquels futurs / conjoints étaient accompagnés des Citoyens henry brouet / capitaine de la quarante huitieme demi brigade / d’infanterie de ligne, agé de quarante trois ans, Pierre / chartray sous-lieutenant de la même quarante huitieme / demi-brigade agé de vingtneuf ans, Nicolas sebastien / Marot sergeant major de la dite demibrigade, agé de / trentequatre ans le premier mentionné à Lokeren, le second / au sas de gand, et le troisieme en la Commune de sinay, et de / Joseph de Prycker agent municipal de la même commune de sinay / y résidant, agé de Cinquante ans tous quatre amis des parties; / moi Jean François Penneman, après avoir fait lecture en présence des / parties et les dits temoins, primo du brevet de claude pers, qui / constate qu’il est né le cinq december 1700 soixante six à masillac / département de l’ardeche, du mariage légitime entre claude pers / et anne Caulier cidessus dénommés; secundo de l’acte de naissance de / marie sophie Duerinck en date sept prairial an sept, portant que / Marie sophie Duerinck est nee à sinay Canton de Belcele département / de l’ escaut le dixhuit septembre 1700 soixante dixneuf, du légitime mariage / entre andré bernard Duerinck et barbe therese desmet susdis, tertio du / consentement en écrit du dit André bernard Duerinck et quarto de l’acte / de publication, de promesse de mariage entre les futurs conjoints, dressé par l’agent de sinay le huit de ce mois, après aussi que les futurs conjoints / ont en déclarés à haute voix de prendre mutuellement pour époux, J’ai / prononcé au nom de la loi qu’ils étaient mis en mariage, et J’ai rédigé le / présent acte que les parties et témoins ont signés avec moi, conjointe-/ ment avec le secrétaire en chef près cette administration, les jour, mois et / an que dessus, Signés Ms durinck, Pers, Brouet, Marot; -- / chaintrain, J De Prycker, J J Van Malcote s r. en chef J F penneman pred.”⁸

Claude Pers, geboren te Masillac in de Ardèche op 5 december 1766, is 32 jaar als hij de echtverbintenis aangaat. Hij is de zoon van Claude Pers en Anne Caulier, die allebei al overleden zijn. Pers is kapitein van de achtste compagnie van het tweede oorlogsbataljon, 48ste halve brigade infanterie, met standplaats te Sinaai. Het paar wordt omringd door drie bevriende Franse officieren die als getuige optreden: de 43-jarige Henry Brouet, kapitein van de 48ste halve brigade linie-infanterie, met standplaats te Lokeren; de 25-jarige Pierre Chartray, onderluitenant van dezelfde halve brigade, met standplaats te Sas van Gent; de 34-jarige Nicolas Sébastien Marot, sergeant-majoor van dezelfde halve brigade, eveneens te Sinaai gestationeerd. Ook de Sinaaise gemeentebediende Joseph De Prycker woont de plechtigheid bij. In deze akte wordt de familienaam van de bruid systematisch foutief geschreven als ‘Duerinck’. Vader Andreas Bernard Durinck wordt geregistreerd als brouwer.

Het echtpaar Pers-Durinck krijgt elf nazaten, allen geboren te Sinaai: Charles Louis (16 germinal IX of 6 april 1801); Bernard (18 thermidor X of 6 augustus 1802); Colette Françoise (15 vendémiaire XII of 8 oktober 1803); Marie Julienne (13 vendémiaire XIII

of 5 oktober 1804); Theodor Sebastien (20 januari 1806); Charlotte Josephine (13 mei 1807); Marie Melanie (7 april 1809); Adelaïde (2 mei 1810); Marie Louise (11 oktober 1812); Virginie (12 maart 1814) en Augustin Benedictus (11 juli 1816). In de geboorteakten van zijn kinderen wordt Claude Pers beroepshalve over het algemeen gecatalogeerd als 'particulier'. Bij de vierde boreling staat hij geboekstaafd als 'epicier' (kruidenier) en bij de vijfde en zesde aangifte als 'boutiquier' (winkelier).⁹

Op 15 februari 1830, nog net tijdens de periode van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden, doet klompenmaker Bernard Pers, tweede kind van Claude en Maria Sophia Durinck, samen met de Sinaaise veldwachter aangifte van het overlijden van zijn moeder in haar woning in het dorpskom. Haar echtgenoot is daarbij niet aanwezig:

*"In het Jaar Achtienhondert-dertig -- / den vyftienden der maand february, ten drie uren / naarmiddag Voor ons Ludovicus Verberckmoes, Bur=/ gemeester officier Van den Burgerlyken Staat der gemeente / van Sinay, distrikt Van S t Nikolaas, provincie oost= / Vlaanderen, zyn gekomen Bernardus Pers, klompma=/ker, oud zevenentwintig Jaren zoon, En Melchior Van / Garsse veldwagter oud Eenenvyftig Jaren, Kennis / der overledene, beide wonende te Sinay; degene / ons hebben verklaart dat op heden vyftienden february / ten tweeenhalf uren naarmiddag, Maria Sophia / Durinck, byzondere oud vyftig Jaren, geboren en wonende : te Sinay, dochter van Andries-Bernard en van Maria-the= / resia De Smedt; vrouw van Claudius Pers, is overleden in haar huis / gestaan ten Dorpe van Sinay; En de beide comparanten hebben de= / zen akt met ons naar voorlezing onderteekent ://: [sign.] B Pers m:v:garsse L:Verberckmoes "*¹⁰

Piet Van Bouchaute

Bronnen

¹ Adolf Siret, *Het Land van Waas, Sint-Niklaas*: Edom, 1869, dl. 3 (Buitengewone uitgaven van den Oudheidkundige Kring van het Land van Waas, nr. 6)

² *Annalen van de Oudheidkundige Kring van het Land van Waas: jubileumnummer (1861-1961)*, Sint-Niklaas, 1962, 308 p. (Buitengewone uitgaven, nr. 15)

³ Bio- en bibliografische info over Adolphe Siret, zie: Joseph Verwilghen, M. Adolphe Siret, in: *Annalen van de Oudheidkundige Kring van het Land van Waas*, dl. 12, 1889-1890, p.31-35; Jozef De Wilde, Michel Bourgois, *De (kunst-)historische betekenis van de muurschilderingen in de Onze-Lieve-Vrouwekerk te Sint-Niklaas*, in: *Annalen van de Oudheidkundige Kring van het Land van Waas*, dl. 94, 1991, p. 5-60; Katrien Van der Gucht, *Index op de publikaties van de Koninklijke Oudheidkundige Kring van het Land van Waas (1862-1991)*, in: *Annalen van de Oudheidkundige Kring van het Land van Waas*, dl. 95, 1992, p. 5-310; Luc De Backer, Eva Collyn, Raf Fouquaert, *Catalogus Bibliotheca Wasiana, Sint-Niklaas: Bibliotheca Wasiana*, 1993, 975 p.

⁴ Annemie Bogaert, *De Boerenkrijg in Sinaai: de kroniek van bakker Geubels*, in: *Annalen van de Oudheidkundige Kring van het Land van Waas*, dl. 105, p. 213-224

⁵ Frans De Potter, Jan Broeckaert, *Geschiedenis van de gemeenten der provincie Oost-Vlaanderen, derde reeks - arrondissement St.-Nicolaas, derde deel*, Gent: Annoot-Braeckman, 1879, p. 23-29

⁶ Stadsarchief Sint-Niklaas, ingebonden fotokopies doopregister Sinaai, 1754-1786; eigen transcriptie

⁷ Onderzoeksresultaten in de parochieregisters en registers van burgerlijke stand van Sinaai, geraadpleegd in het Stadsarchief Sint-Niklaas door Georges Tallir (Heemkundige Kring Den Dissel, Sinaai) en mij bereidwillig bezorgd

⁸ Stadsarchief Sint-Niklaas, *Modern Archief Sinaai*, nr. 310, huwelijksregisters, jaren V-X, afschrift van de akte; eigen transcriptie. De originele akte, met de handtekeningen van het echtpaar, de getuigen en administratieve verantwoordelijken, is opgenomen in het huwelijksregister van Belsele (hoofdplaats van het kanton), jaar VII, *Stadsarchief Sint-Niklaas, Modern Archief Belsele*, nr. 277

⁹ Stadsarchief Sint-Niklaas, *Modern Archief Sinaai*, nrs. 286-288, geboortenregisters, jaren V-X, XI-1812, 1813-1822; eigen transcriptie

¹⁰ Stadsarchief Sint-Niklaas, *Modern Archief Sinaai*, nr. 338, overlijdensregister, 1823-1832; eigen transcriptie

Kroniek 1985

januari: Voorzitter MIWA

In opvolging van Oswald Opgenhaffen werd Arthur Baeckelandt in januari de nieuwe voorzitter van de Wase Intercommunale voor Huisvuilverwerking (MIWA). Hij had reeds een gevulde politieke carrière achter de rug als raadslid en schepen van Sinaai. Vóór de fusie werd hij in 1970 voorzitter van de pas opgerichte plaatselijke sportraad (na die fusie "sportwerkgroep" genaamd). In de jaren tachtig zetelde hij ook een tijd lang als gemeenteraadslid voor de Volksunie in Sint-Niklaas.

Afscheid onderpastoor Bracke

Vrijdag 18 januari nam de parochiegemeenschap afscheid van onderpastoor André Bracke. Te 19 u werd een dankmis opgedragen in de parochiekerk met deelname van verschillende verenigingen. Daarna volgde een afscheidsplechtigheid in de parochiezaal. Met E. H. Bracke verdween de laatste onderpastoor van Sinaai. De aanstelling als nieuwe pastoor van Zegelsem vond plaats op zondag 20 januari te 15 u.

mei: Pausbezoek

Op vrijdag 17 mei reisde een grote groep parochianen naar Sint-Denijs-Westrem ter gelegenheid van het pausbezoek aan ons land. Daar woonden zij, samen met 150 000 andere gelovigen, de openluchtmiss bij die werd opgedragen door paus Johannes XXIII. Bij zijn intrede reed de kerkvorst in zijn pausmobiel door de gangen tussen de aanwezigen die in grote afgebakende vakken stonden opgesteld.

augustus: José Thierens overleden

Op 22 augustus stierf José Thierens uit Klein-Sinaai. Hij was schepen van Sinaai vóór de samenvoeging van gemeenten en van Stekene na die fusie. Bovendien was hij stichtend lid van enkele verenigingen.

september: Directie meisjesschool

Op 1 september ging mevrouw Lisette Van Meirvenne - Clippeleir, directrice van de Vrije Meisjesschool, met pensioen. Zij had de school met drie vestigingsplaatsen (Vleeshouwersstraat, Leebrug en Wijnveld) door de moeilijke jaren van leerlingenvlucht naar de stad geloodst. Ook de bouw van zes nieuwe klassen voor de lagere afdeling gebeurde onder haar beleid. Etienne De Meester volgde haar, net zoals in de scholen van Tereken, Don Bosco en Nieuwkerken, als eerste mannelijk schoolhoofd op.

Etienne De Meester

SINAAINAREN DIE STIERVEN IN 2012

Onder Sinaainaren verstaan we de personen die er verbleven bij hun overlijden, deze die er lange tijd hebben gewoond of deze die er geboren zijn.

-januari

- 01 Louis De Cock (88j), e. v. Juliette Van Eetveld, Lokeren
- 09 Monica D'Hooghe (70j), w. v. Willy Vermeulen, Belsele
- 09 Prudence Floryn (87j), w. v. Roger Grzegorek, Sinaai
- 10 Sidonie Bruggeman (90j), w. v. Petrus De Borger, Sint-Niklaas
- 18 Romaan Smet (83j), e. v. Simonne De Wilde, Lokeren
- 27 Gerard Gyselinck (77j), w. v. Mariette Van Haute, Belsele
- 28 René Van Lysebettens (89j), ongehuwd, Edgar Tinelstraat
- 29 Rudi De Jaeck (47j), e. v. Lut De Wachter, Sint-Niklaas
- 29 Bertha De Martelaere (71j), w. v. Frans Segers, Sinaai

-februari

- 03 Maria Van Aerde (86j), w. v. Gilbert Verlackt, Rh Den Dries
- 03 Paul Van Mele (66j), w. v. Diane Camerman , e. v. Mariette Goeman, Leuven
- 06 Jozef Van de Wiele (76j), e. v. Lucienne Paelinck, Keizerstraat
- 07 Patrick Dubourg (52j), e. v. Nancy De Baere, Leestraat
- 09 Maurice De Bock (92j), w. v. Emelie Raes, Sint-Niklaas
- 10 Gerard Raes (98j), w. v. Elisabeth Bruggeman, Rh Den Dries
- 11 Erna Van Driessche (72j), e. v. Raphaël Baert, Puiveldestraat
- 12 Jozef Mul (76j), e. v. Simonne Van den Branden, Hulstbaan
- 13 Lea Rossaert (85j), w. v. Omer Corveleyn, Rh Den Dries
- 14 Simon De Vos (65j), Sinaai
- 20 Wilfried Sys (75j), w. v. Nele Maes, Dries
- 21 Helena Beirens (80j), w. v. Cyriel Verschraege, Puiveldestraat
- 18 Paula Bruggeman (89j), w. v. Michel De Decker, Klein-Sinaai
- 21 René Vercauteren (80j), w. v. Fernanda Laureys, Hulstbaan
- 24 Raymond De Witte (85j), Lokeren
- 27 Agnes Coppens (90j), w. v. Albert Van Buynder, Sint-Niklaas
- 28 Andrea De Witte (81j), e. v. Guido Goossens
- 28 Edmond Varewyck (92j), w. v. Alfonsine De Plukker, Hulstbaan

-maart

- 01 Kamiel Van Bocxlaer (84j), w. v. Rachel Durinck, Rh Den Dries
- 05 Irène Verschueren (76j), w. v. Gustaaf Heyens, Zwaanaardestraat
- 06 August Van Poucke (77j), e. v. Maria Feusels, Gent
- 04 Ida Braeckman (86j), w. v. Omer Rogiers, Lokeren
- 12 Maria Zechmeister (68j), w. v. Albert Smet, Moerbeke
- 13 Monique Van Bocxlaer (70j), e. v. Jef Van der Ha
Overleden als monitrice bij het autobusongeval met kinderen in SIERRE (CH)
- 15 Margaretha Vermeulen (76j), w. v. Roger Gyselinck, Beukenlaan
- 15 Mariette Heyninck (83j), w. v. Marcel Durinck, Bellemanstraat
- 18 Emilie De Coster (90j), w. v. Aimé Noens en Frans Vermaere, Sinaai
- 20 Goedele Heirbaut (54j), e. v. Jo Temmermans, Eksaarde
- 22 Maria De Meester (72j), e. v. Etienne Van Wiele, Sint-Niklaas

-april

- 07 Rita De Vleeschouwer(72j), w. v. René Van Britsom, Keizerstraat
- 09 Ernest Robyn (89j), w. v. Emelie Lardenoit, Nieuwkerken
- 12 Robert Bogaert (82j), w. v. Mariette Paelinck, Sint-Niklaas
- 13 François De Kinders (66j), e. v. Godelieve Roels, Kernemelkstraat
- 14 Michaël Zaman (88j), w. v. Helene Stas, Zwaanaardestraat
- 19 Rosalia Maes (81j), w. v. Paul Van den Broeck, Sint-Niklaas
- 24 Patricia Weytens (49j), e. v. Ronny De Coster, Leebrugstraat
- 20 Karel Meul (92j), w. v. Diana De Plukker, Kernemelkstraat

-mei

- 01 Yvonne Staessens (80j), w. v. Paul De Cock, Lokeren
- 05 Jimmy Smet (34j), e. v. Ellen De Beule, Sinaai
- 06 Julien Van Bocxlaer (81j), e. v. Suzanne Van der Sypt, Kernemelkstraat
- 15 August De Schepper (74j), e. v. Renee Anthuenis, Moerbeke
- 15 Andre Ringoot (55j), e. v. Rozanne Smekens, Hemelsbreedte
- 20 Josephina De Vos (101j), w. v. Aloïs Beirnaert, Rh Den Dries
- 21 Victor Walravens (88j), e. v. Denise Elinck, Neerstraat
- 20 Elza Braem (82j), w. v. Robert Van Bauwel, Sinaai
- 22 Roger Notenbaert (92j), w. v. Maria Van Bosch, Wijnveld
- 22 Herwig Bulteel (79j), w. v. Francine De Wolf, Burmstraat
- 28 Suzanne Heirwegh (95j), w. v. Theo Saerens, Lokeren
- 28 Petrus Miechielssens (72j), e. v. Lydia Leunis, Bellemanstraat
- 30 Gaston Vermeulen (83j), w. v. Fabiënne De Plukker, Hulstbaan

-juni

- 03 Alice De Clercq (82j), w. v. Armand Creve, Sint-Niklaas
- 03 Paul De Maesschalk (64j), e. v. Claire Van Hove, Wilgenstraat
- 04 Juliette Dullaert (87j), w. v. Victor Van Hoye, Molenstraat
- 06 Gaston De Grove (83j), e. v. Simone Van Verdeghe, Wijnveld
- 09 Freddy De Bock (49j), e. v. Luciana Van Driessche, Keizerstraat
- 09 Gabriëlla Verbraeken (94j), w. v. Frans Smet, Wijnveld
- 10 Ledie Annaert (79j), w. v. Jozef Van Belleghem, Bornem
- 14 Guido Van der Linden (72j), e. v. Godelieve Cornu, Weimanstraat
- 16 Hubert Van Gremberghen (67j), e. v. Helena Leeman, Vleeshouwersstraat
- 17 Gaby De Wilde (90j), e. v. Kazmirierz Fedyczek, Rh Den Dries

-juli

- 03 Roger Staessens (88j), e. v. Suzette Van Clapdorp, Sint-Niklaas
- 06 Freddy Cornu (66j), e. v. Annie Van Damme, Puiveldestraat
- 06 Frans Vermeulen (82j), Sinaai
- 10 Irène Everaert (85j), w. v. Marcel Verschraege, Vleeshouwersstraat
- 27 Aimé Roels (73j), w. v. Cecilia Van Bocxlaer, Zwaanaardestraat
- 30 André Staessens (52j), Sint-Niklaas

-augustus

- 08 Rudy De Decker (42j), ongehuwd, Edgar Tinelstraat
- 12 Marie-Louise De Palmenaer (90j), w. v. Dries Beke, Sinaai
- 15 Juliette Pauwels (81j), w. v. Cyriel Vervaet, Lokeren
- 17 Irène Piessens (76j), e. v. François Aelbrecht, Rh Den Dries
- 18 Rozanne Van Osselaer (61j), e. v. Harry Noppe, Wijnveld
- 21 Lucienne De Mulder (75j), w. v. Willy Van Acker, Hulstbaan

- 29 Cyriel Van Cleemput (82j), e. v. Madeleine Van Acker, Luitentuit
30 Rafaël Smet (75j), e. v. Anna De Vijlder, Molenstraat

-september

- 01 Yvonne Dias (81j), w. v. Roger D'Haese, Hulstbaan
14 Piet Meul (61j), e. v. Daisy Fierens, Kernemelkstraat
14 Hilaire Smet (84j), e. v. Maria Strobbe, Belsele
17 Willy Strobbe (72j), e. v. Anita De Smet, Sint-Niklaas
18 Lea Verhelst (85j), w. v. Gilbert Heuninckx, Sinaai
22 Gerard Van Acker (94j), w. v. Anna Verschelden, Lokeren
25 Margriet Merckx (87j), w. v. Paul Goossens, Stekene
26 Godelieve Maes (86j), w. v. Clement Robyn, Sinaai
26 Roland Ingels (65j), Sinaai
29 Guido Van Damme (62j), Beveren

-oktober

- 04 Marcel Van Damme (80j), w. v. Denise Schobijn,
levensgezel van Mariette De Block, Belsele
08 Willy Cornu (63j), e. v. Diane Appelmans, Stekene
12 Walter De Vleeschouwer (73), w. v. Marie-Jeanne Bulcke, Sint-Niklaas
20 Willy De Greyt (77), e. v. Ingrid Nelis, Sint-Niklaas
20 Robert Van Bocxlaer (95j), ongehuwd, Hulstbaan
21 Angeliëk Raes (88j), w. v. Henri Van Bastelaere, Lokeren
31 André Maes (88j), e. v. Marcella Audenaert, Sinaai

-november

- 01 Georgette Poppe (82j), e. v. Roger Baeté, Rh Den Dries
10 Irene Aerssens (81j), w. v. Maurice De Maesschalk, Eksaarde
11 Oscar Poppe (86j), e. v. Juliette Raes, Sinaaidorp
13 Marcel Annaert (82j), w. v. Blanche De Pril, Hamme
15 Werner Cerpentier (62j), e. v. Marleen Moens, Hulstbaan
19 Maria Meuleman (81j), w. v. Jozef De Witte
20 Bertha Speelman (89j), w. v. Romain Keymolen, Sint-Niklaas
21 Martha Polfliet (93j), kloosterzuster, Heverlee
22 Sonia Van de Velde (60j), e. v. Luc Engelaar, Hemelsbreedte
24 Luciaan Van Bocxlaer (81j), e. v. Jacqueline Van Biesen, Belsele
30 Helena De Witte (84j), w. v. René Creve, Sint-Niklaas

-december

- 04 Alfons Braeckmans (69j), e. v. Anne-Marie Paelinck, Franciscuslaan
04 Karel Merckx (89j), e. v. Maria Van Poucke, Vleeshouwersstraat
04 Omer Poppe (96j), w. v. Maria Haeck, Sinaaidorp
05 Marcel De Coninck (89j), ongehuwd, Rh Den Dries
07 Joanna Mertens (86j), w. v. Nazarius Nelis, Klokke Roelandlaan
10 Georgette Bal (86j), w. v. Lucien Smet, Rh Den Dries
14 Roger Baeté (82j), w. v. Georgette Poppe, Rh Den Dries
19 André De Wolf (89j), levensgezel v. Elvira De Cauwer, Sint-Niklaas
20 Aimé Meulewaeter (78j), ... Paula Van Wouwe, Sint-Niklaas
26 Karel Vercauteren (84j), e. v. Estella Van Goethem, Zwaanaardestraat
29 Hélène Cole (87j), e. v. Jef Deyaert, Wachtebeke
30 Marcella Aerssens (82j), e. v. André Moens, Gouden Leeuwstraat

André Bal en Etienne De Meester